

Κώστας Τριχιάς

Κόκκινη ψήφο από τη νεολαία και γενικότερα ζητάει το ΚΚΕ, μιλώντας για αμφισβήτηση του συστήματος και μια διαφορετική πορεία. Ωστόσο, μια σειρά πολιτικές τοποθετήσεις του το τελευταίο διάστημα όχι μόνο δεν πείθουν για γραμμή «αμφισβήτησης» του συστήματος, πόσο μάλλον γραμμής ανατροπής, αλλά αναδεικνύουν ένα συντηρητικό πρόσωπο, που θέλει να χαϊδέψει τους «νοικοκυραίους». Ας δούμε τέσσερα παραδείγματα:

Ποια «διαστρέβλωση», ποια απάντηση;

Πρώτο, ο υποψήφιος του ΚΚΕ στο Δήμο Αθηναίων Νίκος Σοφιανός, είναι μέλος του Π.Γ. της Κ.Ε. του ΚΚΕ, έμπειρο στέλεχος, που μετράει τα λόγια του. Προ ημερών δέχθηκε έντονη **κριτική** για όσα είπε σε εκδήλωση-συζήτηση κατοίκων του Αγίου Παύλου (Σταθμός Λαρίσης) στο κέντρο της Αθήνας.

Δείτε πως απάντησε ο Ν. Σοφιανός στη «διαστρέβλωση» με **κείμενο που δημοσιεύτηκε στο Ριζοσπάστη:**

«Η διαστρέβλωση αφορά τις θέσεις του ΚΚΕ και της “Λαϊκής Συσπείρωσης” για το οργανωμένο έγκλημα στην Αθήνα, την αντιμετώπιση οργανωμένων συμμοριών, ημεδαπών και αλλοδαπών, από την Αστυνομία, που είναι η δουλειά της.

Έχουμε επανειλημμένως καταγγείλει το καθεστώς κερδοσκόπων “αλληλέγγυων” και ΜΚΟ, με τις καταλήψεις κτιρίων στο κέντρο της Αθήνας και στην Αχαρνών, που εκμεταλλεύονται τους πρόσφυγες, στοιβάζοντάς τους σε απάνθρωπες συνθήκες, αναδεικνύοντας ταυτόχρονα την ευθύνη της κυβέρνησης να στεγάσει και να στηρίξει με ανθρώπινους όρους αυτόν τον κόσμο.»

Η απάντηση του Ν. Σοφιανού, προφανώς με πιο προσεκτική φρασεολογία, αφού απευθύνεται στο κομματικό κοινό και σε έναν κόσμο της Αριστεράς, είναι αποκαλυπτική:

Στοχοποιεί τους «αλληλέγγυους» γενικά, τους οποίους τους βαφτίζει **όλους συλλήβδην «κερδοσκόπους»**, τις **καταλήψεις κτιρίων** (τις οποίες έχει αρχίσει να εκκενώνει το υπουργείο ΠΡΟΠΟ του ΣΥΡΙΖΑ· ακολουθώντας άραγε τις προτροπές του ΚΚΕ;), ταυτίζει όλους τους αλληλέγγυους και τις καταλήψεις **με ΜΚΟ** και βέβαια κάπου στο τέλος αναφέρει πως αναδεικνύει «ταυτόχρονα» την ευθύνη της κυβέρνησης! Δηλαδή η στόχευση είναι προς τους αλληλέγγυους, κάπου υπάρχει και αναφορά στην κυβέρνηση, ενώ βέβαια απουσιάζει κάθε μέτωπο με τους φασίστες και τους ρατσιστές, παρότι τα γραφεία της Χρυσής Αυγής είναι πολύ κοντά στο σημείο της εκδήλωσης-συζήτησης. Δεν έλειψε και η αναφορά στις **«οργανωμένες συμμορίες»**, όπου δίπλα στο **«αλλοδαπών»** προστέθηκε και το **«ημεδαπών»**...

Δεν βλέπουμε να διορθώνει τη **«διαστρέβλωση»** ο Ν. Σοφιανός. Βεβαίως σε μετέπειτα εμφανίσεις του (π.χ. ΕΡΤ) μετά την έντονη κριτική που δέχθηκε, ανέβασε τους αντικυβερνητικούς τόνους...

Αλλά ο προσανατολισμός κατά των **καταλήψεων** και των **«αλληλέγγυων»** είναι σταθερός για τον υποψήφιο του ΚΚΕ.

Στις 3 Μαρτίου απαντώντας σε **ερωτήσεις στην εφημερίδα Real** και ειδικά για την **«υποβάθμιση των γειτονιών»** αναφέρθηκε **μόνο στην παρουσία προσφύγων-μεταναστών**, αγνοώντας τις πραγματικές μεγάλες αιτίες: **κατάρρευση-υποβάθμιση δημόσιων υποδομών, φτώχεια-ανεργία, ρύπανση-σκουπίδια** κλπ.

«Σε περιοχές ιδιαίτερα του 1ου, 4ου, και 6ου Διαμερίσματος ζει σε δύσκολες συνθήκες αυτός ο κόσμος που συχνά τον εκμεταλλεύονται διάφοροι "αλληλέγγυοι" και κυκλώματα ΜΚΟ. Είναι απαράδεκτο το καθεστώς των καταλήψεων στο 1ο Διαμέρισμα, που οι διάφοροι "έμποροι ανθρωπισμού" στοιβάζουν πρόσφυγες σε ακατάλληλα κτίρια, χωρίς συνθήκες υγιεινής. Έχει ευθύνη η κυβέρνηση και ο δήμος γι' αυτή την κατάσταση»,

απάντησε ο Ν. Σοφιανός.

Κι εδώ το βασικό μέτωπο είναι στις καταλήψεις, ενώ απουσιάζει η βασική τοποθέτηση κάθε αριστερού πόσο μάλλον κομμουνιστή, πως με τους πρόσφυγες και μετανάστες ζούμε και παλεύουμε μαζί κι έτσι αντιμετωπίζουμε και την πολιτική κυβέρνησης-ΕΕ και το ρατσισμό, ανοικτό ή συγκεκαλυμμένο.

Νοικοκυραίους δεν έχει μόνο η Αθήνα

Δεύτερο, ακόμα πιο προβληματική είναι η στάση του ΚΚΕ για το **προσφυγικό** στα νησιά του βορειοανατολικού Αιγαίου, με αποκορύφωμα όσα έγιναν στη **Σάμο** με την **πανσαμιώτικη «απεργία» στις 7 Φλεβάρη 2019.**

Εκεί το Εργατικό Κέντρο και το νομαρχιακό τμήμα της ΑΔΕΔΥ, που βρίσκονται υπό την επιρροή του ΠΑΜΕ, διοργάνωσαν κοινή κινητοποίηση με φορείς όπως:

Επιμελητήριο, Εμπορικός Σύλλογος Σάμου, Εμπορικός Σύλλογος Καρλοβάσου, Σύλλογος Εστίασης και Ψυχαγωγίας, Ένωση Ξενοδόχων Σάμου, Σύλλογος Ενοικιαζομένων Δωματίων και Διαμερισμάτων, Σύνδεσμος Τουριστικών και Ναυτιλιακών Πρακτόρων, Δικηγορικός Σύλλογος, Οδοντιατρικός Σύλλογος, Ιατρικός Σύλλογος κλπ.

Δηλαδή με τους εκπροσώπους της **αστικής τάξης και των μεσαίων στρωμάτων** του νησιού.

Σαν να μην έφταναν αυτοί, την εν λόγω «απεργία» στήριξαν η **Περιφερειακή Ενότητα και ο Δήμος Σάμου**, δηλαδή το **τοπικό κράτος και η Μητρόπολη!**

Εντάξει, αλλά μήπως η «**ταξική αντίληψη**» του ΚΚΕ επέδρασε στις αστικές και μικροαστικές δυνάμεις; Ποιο ήταν το πλαίσιο της κινητοποίησης, όπως διατυπώθηκαν στο **κοινό κάλεσμα των φορέων της Σάμου:**

- Εδώ και τώρα να κλείσει το hotspot στη Σάμο και στα άλλα νησιά. Να μη δημιουργηθεί νέο HOT SPOT στη Σάμο.

- Να απεγκλωβιστούν οι πρόσφυγες και μετανάστες από το νησί με προτεραιότητα στους ασθενείς, στις ευάλωτες ομάδες και επιτέλους οι Υπηρεσίες Ασύλου να απεγκλωβίσουν τους πρόσφυγες στους οποίους έχει δοθεί άσυλο και παρά τη θέληση τους κρατούνται και παραμένουν “όμηροι” στο νησί.
- Να μεταφερθούν στην ηπειρωτική χώρα σε κέντρα με ανθρώπινες συνθήκες και από εκεί σε όποια χώρα επιθυμούν.
- Να μεταφερθούν οι υπηρεσίες ασύλου από το νησί στην Ηπειρωτική Ελλάδα.
- Στη Σάμο να διατηρηθεί μόνο ένας μικρός χώρος υποδοχής, καταγραφής, ταυτοποίησης και πρωτοβάθμιας περίθαλψης, όπου θα διαμένουν για μικρό χρονικό διάστημα μέχρι την έκδοση πιστοποιητικού υγείας.
- Να καταργηθεί η συμφωνία κυβέρνησης – ΕΕ – Τουρκίας που εγκλωβίζει αυτούς τους ανθρώπους στα νησιά μας.

Πέρα από τις φιοριτούρες, το βασικό αίτημα είναι να κλείσουν τα hot spot στη Σάμο και όχι να κλείσουν όλα τα hot spot παντού. Απεναντίας οι φορείς (και το ΚΚΕ) ζητούν οι πρόσφυγες «να μεταφερθούν σε κέντρα με ανθρώπινες συνθήκες», προφανώς σε κέντρα-στρατόπεδα, αλλά ανθρώπινα. Το βασικό στοιχείο που σφραγίζει το πλαίσιο είναι να φύγουν πρόσφυγες και μετανάστες από το νησί! Αυτό θέλουν εξάλλου οι περισσότεροι φορείς των «νοικοκυραίων» με τους οποίους συμμαχίσει το ΚΚΕ και το οποίο το υπηρέτησαν με αντιπροσφυγική ρητορική και όχι μόνο σε προηγούμενες φάσεις.

Ο νοικοκύρης θέλει ασφάλεια και τάξη

Τρίτο, σε πρόσφατο [ντιμπέιτ \(10/5/2019\) στο ραδιοσταθμό 9,84](#), ο Ν. Σοφιανός αφού κατήγγειλε «το κλίμα ανοχής που υπάρχει απέναντι στα ναρκωτικά, τη διακίνηση, τις πιάτσες» σημείωσε πως «αυτά τα προβλήματα τα έχουμε συζητήσει και με τους αστυνομικούς κατά την επίσκεψή μας στα αστυνομικά τμήματα και θεωρούμε πραγματικά ότι πρέπει να στηριχτεί η Ελληνική Αστυνομία στο να αντιμετωπίσει αυτό το οργανωμένο έγκλημα»!

Να στηριχθεί η σημερινή Ελληνική Αστυνομία για να αντιμετωπίσει το οργανωμένο έγκλημα; Μα δεν συνδέεται η αστυνομία με τη διαχείριση του «προβλήματος των ναρκωτικών»; Είναι κάποιος **ουδέτερος μηχανισμός** ή μήπως χωρισμένος σε θετικά-αρνητικά (για τον λαό) καθήκοντα; Δηλαδή, η **καλή αστυνομία** πιάνει τους κλέφτες, η **κακή κτυπάει τους απεργούς**; Λίγο «αναθεωρητικό» δεν είναι αυτό;

Και πάλι δεν πρόκειται για κάποια λεκτικό γλίστρημα του υποψηφίου του ΚΚΕ στην Αθήνα. Στην τρέχουσα προεκλογική εκστρατεία υποψήφιοι του ΚΚΕ επισκέφτηκαν με ιδιαίτερη επιμέλεια αστυνομικά τμήματα σε όλη την Ελλάδα. Μεταξύ αυτών και το **«αμαρτωλό» και βεβαρυμένο** με τόσες κατηγορίες για κακομεταχείριση, βασανιστήρια ακόμα και για θανάτους κρατουμένων **Α.Τ. Ομόνοιας** (πριν λίγο καιρό είχε κτυπηθεί απ' έξω ένας νέος αγωνιστής μέλος της ΝΚΑ), αλλά και των **Εξαρχείων** (στις 10 Απριλίου). Εκεί οι υποψήφιοι της Λαϊκής Συσπείρωσης δεν βρήκαν τίποτα το συγκεκριμένο να πουν για την κατασταλτική δράση των συγκεκριμένων τμημάτων, εκτός από μια γενική τοποθέτηση **«πως δεν είναι εχθρός μας ο λαός που αγωνίζεται»**... Στο Α.Τ. Χαϊδαρίου οι εκπρόσωποι του ΚΚΕ ενημέρωσαν για το αίτημα για **«επίδομα ανθυγιεινής εργασίας»**(!) στους αστυνομικούς, ενώ στη Μαγνησία μίλησαν για **«έλλειψη προσωπικού»** (κι ας έχει η Ελλάδα την **υψηλότερη αναλογία αστυνομικών στην ΕΕ**, πίσω μόνο από την Κύπρο)!

Το πρόβλημα εδώ δεν είναι η διεκδίκηση ψήφου από χαμηλόβαθμα στελέχη των σωμάτων ασφαλείας, ούτε πολύ περισσότερο η προσπάθεια να έχουν οι κομμουνιστές **«μάτια και αυτιά»** ακόμα και μέσα στους μηχανισμούς καταστολής (κάτι που δεν γίνεται βεβαίως με περιοδείες). Το ερώτημα είναι με ποια αντίληψη θα γίνει αυτή η παρέμβαση. Με νομιμοποίηση του ρόλου της αστυνομίας, με αίτημα για περισσότερη αστυνόμευση (αλλά στις **«καλές πλευρές»**) ή με αποκάλυψη και αγώνα ενάντια στο ρόλο της;

Δεν είναι τυχαίο πως τα στελέχη του ΚΚΕ **«ξεχνούν»**, στην πλειονότητά τους τουλάχιστον, να αναφερθούν σε βασικά αιτήματα του κινήματος: **κατάργηση ΜΑΤ, απομάκρυνση της αστυνομίας από τις λαϊκές κινητοποιήσεις και αφοπλισμός της σε διαδηλώσεις, κατάργηση τμημάτων της ασφάλειας όπως «υπεράσπισης του πολιτεύματος», συνδικαλιστικό κλπ.**

Αλυτρωτισμοί και επιθετικότητα μόνο από τους γείτονες

Τέταρτο, στο **πρωτοσέλιδο σχόλιο του Ριζοσπάστη την Τετάρτη 15/5/19** γραφόταν:

«Με την ψήφο στο ΚΚΕ ο λαός μπορεί να δώσει απάντηση. Να απορρίψει τα σχέδια της κυβέρνησης, που με την ενθάρρυνση των ΗΠΑ - ΝΑΤΟ - ΕΕ στρώνουν το έδαφος για "συμβιβασμούς", αφήνοντας ανοιχτά όλα τα ενδεχόμενα για συνεκμετάλλευση του Αιγαίου, αναγνωρίζοντας εμμέσως κυριαρχικά δικαιώματα της Τουρκίας στην Ανατ. Μεσόγειο, εκφράζοντας θέσεις Αμερικανών και Ευρωπαίων, που θέλουν να μοιράσουν τον ενεργειακό πλούτο στην κυπριακή

ΑΟΖ».

Τι λέει δηλαδή εδώ το όργανο της ΚΕ του ΚΚΕ; Κάνει κριτική στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ από θέσεις «υπερπατριωτικές», εννοώντας πως όλη η Ανατολική Μεσόγειος ανήκει στην Ελλάδα και την Κύπρο, δηλαδή στις αστικές τους τάξεις; Πέρα από ότι αυτή η θέση δεν αντιπαλεύει τον επικίνδυνο ελληνικό εθνικισμό, κτυπά και ανοικτές πόρτες. Μα αυτό ακριβώς θέλει το κεφάλαιο στην Ελλάδα και στην Κυπριακή Δημοκρατία: να διαχειριστεί αυτό τα ενεργειακά κοιτάσματα στην περιοχή, να τα δώσει στις πολυεθνικές της ενέργειας, να τα βρει με ΗΠΑ, ΝΑΤΟ και ΕΕ (παίζοντας τυχοδιωκτικά στην αντίθεσή τους με την Τουρκία) και εάν χρειαστεί να διαπραγματευτούν από θέση ισχύος με την Άγκυρα.

Όταν το ΚΚΕ ταυτίζεται με την εθνική (αστική) γραμμή για τα «κυριαρχικά δικαιώματα» της Ελλάδας, για το πού φτάνει η ελληνική ΑΟΖ και βλέπει μόνο τουρκική επιθετικότητα δεν υπηρετεί τα εργατικά συμφέροντα σε Ελλάδα, Κύπρο και Τουρκία, αλλά ρίχνει νερό στις αστικές επιδιώξεις και συμπλέει με τις ψευδαισθήσεις του μικροαστού νοικοκυραίου που νομίζει πως κάποια ψίχουλα από την πίτα θα πέσουν και σε αυτόν.

Πηγή: ΠΡΙΝ